578 WET *van 24 December 1953 tot wijziging van de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, de Ziektewet, de Kinderbijslagwet en de Werkloosheidswet (Coördinatie sociale verzekering en belastingen naar het loon).*

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is gebleken, in verband met het coördineren van enige bepalingen van sociale verzekeringswetten met die van de Besluiten op de Loonbelasting en de Vereveningsheffing, de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, de Ziektewet, de Kinderbijslagwet en de Werkloosheidswet te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Ongevallenwet 1921 wordt gewijzigd als volgt:

1. De artikelen 6, 7*a*, 7*b*, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 84, 98, 98*a*, en 100*a* vervallen.

2. Van artikel 2*a* vervalt de laatste volzin van het tweede lid.

3. Van artikel 2*c* vervalt de laatste volzin van het derde lid.

4. Van artikel 2*d* vervalt de laatste volzin.

5. Van artikel 2*e* vervalt de laatste volzin.

6. Artikel 5 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 5

1. Deze wet verstaat onder loon het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

2. Loon, door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voorzover niet blijkt van een andere verdeling geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.

3. Het loon van werklieden, die voor de werkgever ook werkzaamheden of diensten verrichten, welke niet tot het verzekeringsplichtige bedrijf behoren, wordt, voorzover het is verdiend op dagen, waarop de werkman in de onderneming van zijn werkgever tevens in het verzekeringsplichtige bedrijf heeft gewerkt, voor de toepassing van deze wet geacht geheel in het verzekeringsplichtige bedrijf te zijn verdiend.".

7. Artikel 7 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 7

1. Onder dagloon verstaat deze wet het loon, dat een werkman, toen het ongeval hem trof, gemiddeld per dag genoot in de onderneming, waarin het ongeval plaats greep. Onder genoten loon wordt voor de toepassing van dit artikel verstaan het verdiende loon, ook al is dit niet of niet geheel uitbetaald.

2. Voor de berekening van het dagloon gelden de volgende bepalingen:

a. Indien de werkman, toen het ongeval hem trof, reeds een jaar werkzaam was in de onderneming, waarin het ongeval plaats greep, wordt het loon, door hem van zijn werkgever genoten gedurende het aan de dag van het ongeval voorafgaande jaar, gedeeld door het aantal dagen, waarop door hem in dat jaar voor de werkgever is gearbeid, doch door ten hoogste 313. Dagen, waarop de werkman voor zijn werkgever niet heeft gewerkt, maar waarover hij van zijn werkgever loon heeft genoten, worden als arbeidsdagen beschouwd. Indien dat loon minder heeft bedragen dan het bedroeg in de week, welke voorafging aan de dagen, waarop niet is gewerkt, wordt het geacht gelijk te zijn aan het loon, dat in die dagen gemiddeld is genoten door gelijksoortige arbeiders in hetzelfde of in een soortgelijk bedrijf in dezelfde gemeente of in naburige gemeenten.

Als arbeidsdagen worden tevens beschouwd de dagen der week, waarop de werkman niet heeft gewerkt doordat in een onderneming, onder handhaving van het normale aantal arbeidsuren per week, een verkorte werkweek toepassing vindt. Indien in een onderneming de werkman, in ploegendienst werkzaam, uitsluitend tengevolge hiervan op een minder aantal dagen arbeid heeft verricht dan het normale aantal werkdagen — de nachtdienst hierbij gerekend als dienst op één werkdag — wordt hij gedurende de periode, waarin hij door het werken in ploegendienst in beslag werd genomen, geacht het normale aantal werkdagen van de week arbeid te hebben verricht.

b. Was de werkman op de dag van het ongeval nog geen jaar werkzaam in de onder *a* bedoelde onderneming, dan wordt zijn dagloon geacht gelijk te zijn aan dat van een gelijksoortige arbeider, die op bedoelde dag wel een jaar werkzaam was in dezelfde of in een naburige onderneming. Was de werkman op de dag van het ongeval een jaar werkzaam in de onder *a* bedoelde onderneming, doch was hij tenminste gedurende zeven dagen in dat jaar door ziekte of ongeval verhinderd zijn gewone loon te genieten, dan wordt zijn dagloon geacht gelijk te zijn aan dat van een gelijksoortige arbeider, die op bedoelde dag eveneens een jaar werkzaam was in dezelfde of in een naburige onderneming, en niet een gedeelte van dat jaar door ziekte of ongeval verhinderd is geweest te arbeiden, indien deze op die dag een ongeval was overkomen.

c. Was de werkman op de dag van het ongeval nog geen jaar werkzaam in de onder *a* bedoelde onderneming, en was op die dag ook geen gelijksoortige arbeider gedurende een jaar werkzaam in dezelfde of in een naburige onderneming, dan wordt het dagloon van de werkman geacht te bedragen een driehonderdste gedeelte van het loon, dat gedurende het aan de dag van het ongeval voorafgaande jaar gemiddeld is genoten door gelijksoortige arbeiders in hetzelfde of in een gelijksoortig bedrijf in dezelfde gemeente of in naburige gemeenten. Over de tijd, waarin de getroffene tengevolge van werkstaking of uitsluiting in dit jaar niet gewerkt heeft, wordt het loon der gelijksoortige arbeiders over die tijd geacht zoveel te bedragen als, naar verhouding, overeenkomt met het loon, dat door hen gemiddeld is genoten in de aan de staking of uitsluiting voorafgaande dertien weken.

3. De Sociale Verzekeringsraad kan, onder goedkeuring van Onze Minister, voor bepaalde groepen van werklieden regelen vaststellen, waarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 5, eerste lid, alsmede van het bepaalde in de vorige leden. Deze regelen worden in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.

4. Indien ten aanzien van een mannelijke werkman, op wie het bepaalde in het zesde lid van dit artikel niet van toepassing is, de berekening van het dagloon volgens de bepalingen van de voorgaande leden tot een lagere uitkomst leidt dan voor werklieden uit dezelfde woonplaats door Ons aangegeven minimumbedragen, wordt het dagloon gerekend het toepasselijk minimum-bedrag te zijn.

5. Indien het dagloon moet worden vastgesteld van een werkman, die slechts een gedeelte van een normale werkdag in de onderneming van zijn werkgever werkzaam is, zal als zodanig gelden het dagloon van een gelijksoortige arbeider, die wel een normale werkdag in de onderneming van de werkgever werkt.

6. Het dagloon van werklieden, die wegens het ontvangen van opleiding geen loon genieten en van hen, die in verband met hun opleiding of wegens het niet bereikt hebben van de daarvoor in het betrokken bedrijf ter plaatse geldende of voor dat bedrijf bij collectieve arbeidsovereenkomst vastgestelde leeftijd, nog niet het loon van een volslagen werkman genieten, wordt gesteld:

a. voor de vaststelling van het bedrag van een rente aan de getroffene op niet minder dan het bedrag, waarop volgens de

bepalingen van de vorige leden het dagloon van de minst betaalde volslagen arbeider van hetzelfde geslacht, in hetzelfde vak of in hetzelfde bedrijf, zou worden vastgesteld;

b. voor de vaststelling van het bedrag van een voorlopig toegekende rente, van begrafeniskosten en van renten aan de nagelaten betrekkingen van de getroffene op het onder *a* bedoelde bedrag, doch op niet meer dan drie gulden en vijftig cent, tenzij het dagloon, berekend volgens de bepalingen van de vorige leden, meer dan drie gulden en vijftig cent bedraagt, in welk geval het dagloon op het aldus berekende bedrag wordt vastgesteld.

7. In afwijking van het bepaalde in de vorige leden geldt voor de berekening van de tijdelijke uitkering, als bedoeld in artikel 15, als dagloon het loon, dat in de kalenderweek, voorafgaande aan het ongeval, gemiddeld per dag is genoten door gelijksoortige arbeiders in hetzelfde of in een gelijksoortig bedrijf, in dezelfde of naburige gemeenten.

8. Het bestuur der Bank kan bij een besluit, dat door de Sociale Verzekeringsraad moet worden goedgekeurd, ten aanzien van alle of van een of meer bepaalde groepen van werklieden bepalingen treffen inzake de vaststelling van het dagloon, als bedoeld in het vorige lid, waarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 5, eerste lid, alsmede van het bepaalde in het vorige lid. Dit besluit wordt in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.".

8. Artikel 8 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 8

Voor de vaststelling van de geldelijke schadeloosstellingen komt het dagloon, hetwelk meer bedraagt dan het krachtens het eerste lid van artikel 9 der Coördinatiewet Sociale Verzekering bepaalde bedrag, voor dat meerdere niet in aanmerking.".

9. Artikel 9 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 9

Deze wet verstaat onder:

Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.".

10. Het vijfde lid van artikel 16 vervalt.

11. Het cijfer „1", geplaatst voor artikel 19, en het tweede lid van dat artikel vervallen.

12. Het cijfer „1", geplaatst voor artikel 21, en het tweede lid van dat artikel vervallen.

13. Artikel 23*a* wordt artikel 22*a* en wordt gelezen als volgt:

„Artikel 22*a*

De rente, bedoeld in artikel 21, onder *a*, wordt niet uitbetaald over de tijd, gedurende welke een weduwe in concubinaat leeft.".

14. De laatste volzin van het tweede lid van artikel 25 wordt gelezen als volgt:

„Deze toelage kan de helft van het in artikel 8 bedoelde bedrag niet overschrijden.".

15. In het tweede lid van artikel 32 worden de woorden „Onzen Minister" vervangen door de woorden: „het bestuur der Bank".

16. In het eerste lid van artikel 40 wordt het woord „verdiend" vervangen door het woord: „genoten"; in het tweede lid van dat artikel worden de woorden „den Raad van Toezicht, bedoeld in artikel 11 van de Wet op de Rijksverzekeringsbank en de Raden van Arbeid, (*Stb.* 1933, No. 598)" vervangen door de woorden: „de Sociale Verzekeringsraad"; de laatste volzin van het derde lid, alsmede het vierde lid vervallen; het vijfde, zesde, zevende en achtste lid worden onderscheidenlijk het vierde, vijfde, zesde en zevende lid; in het zesde lid wordt het woord „achtste" vervangen door het woord: „zevende" en in het zevende lid wordt het woord „zevende" vervangen door het woord: „zesde".

17. In het vierde lid van artikel 45 wordt het tweemaal daarin voorkomende woord „verdiend" vervangen door het woord: „genoten".

18. Het tweede lid van artikel 57 wordt gelezen als volgt:

„2. Ingeval de werkgever een publiekrechtelijk lichaam is, wordt als woonplaats van dit lichaam aangemerkt de gemeente, waar de aangifte ingevolge artikel 31 is geschied of had behoren te geschieden.".

19. In het tweede lid van artikel 66 vervallen de woorden „of krachtens het laatste lid van artikel 46 geacht wordt te hebben" en aan dat lid wordt een volzin toegevoegd, luidende:

„Het tweede lid van artikel 57 is van toepassing.".

In het vierde lid worden de woorden „Onzen Minister" vervangen door de woorden: „het bestuur der Bank".

20. In het eerste lid van artikel 78 worden de woorden „veertien gulden per week" vervangen door de woorden: „acht gulden per dag".

21. Artikel 83 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 83

Heeft een werkgever bezwaar tegen een beslissing, door het bestuur der Bank genomen ingevolge de artikelen 34, 35, 36, 37 en 38, of tegen een beslissing van dat bestuur inzake een vaststelling van premie, dan is hij bevoegd binnen een maand na de dagtekening der mededeling daarvan in beroep te komen.".

22. In het eerste lid van artikel 87 worden de woorden „bepaald op ten hoogste veertien gulden" vervangen door de woorden: „vastgesteld op ten hoogste het in artikel 8 bedoelde bedrag".

23. In het tweede lid van artikel 87*c* worden de woorden „mag het bedrag van negen gulden en vijftig cent per dag niet overschrijden" vervangen door de woorden: „mag per dag niet meer bedragen dan 70 % van het in artikel 8 bedoelde bedrag".

24. Het tweede lid van artikel 90 wordt gelezen als volgt:

„2. De werkgevers en de in hun dienst zijnde personen zijn verplicht aan de in het vorige lid bedoelde ambtenaren inzage te verlenen van de boeken en bescheiden, voorzover deze betrekking hebben op de lonen der verzekerden, en van de stukken, welke de werkgever verplicht is te houden op grond van de voorschriften, welke door het bestuur der Bank krachtens artikel 10 der Coördinatiewet Sociale Verzekering zijn gegeven.".

25. In het tweede lid van artikel 93 worden de woorden „meer dan veertien gulden bedraagt" vervangen door de woorden: „meer bedraagt dan het in artikel 8 bedoelde bedrag".

26. In het eerste lid van artikel 97 worden de woorden „derde lid van dit artikel" vervangen door de woorden: „tweede lid van artikel 13 der Coördinatiewet Sociale Verzekering"; in het tweede lid worden de woorden „derde lid" vervangen door de woorden: „tweede lid van artikel 13 der Coördinatiewet Sociale Verzekering"; het derde lid vervalt en het vierde lid wordt derde lid.

27. In het eerste lid van artikel 99 vervalt „43", en vervallen de woorden: „het vierde lid van artikel 43,".

28. In het eerste lid van artikel 100 vervallen de woorden „44, sub *b*, *c* en *d*,".

29. In het eerste lid van artikel 105 vervallen de woorden „of krachtens artikel 90".

30. In het eerste lid van artikel 106 vervallen de woorden „ , de leden en de secretaris van den Raad van Toezicht"; de tweede volzin van dat lid vervalt.

31. In artikel 108 vervalt „ , 100*a*".

32. In artikel 109 vervallen de woorden „of krachtens artikel 90".

Artikel II

De Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 wordt gewijzigd als volgt:

1. De artikelen 6, 81, 82, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 106*a*, 106*b* en 109*a* vervallen.

2. Artikel 1 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 1

1. Deze wet verstaat onder:

a. verzekeringsplichtige onderneming: een onderneming, waarin een verzekeringsplichtig bedrijf wordt uitgeoefend;

b. verzekeringsplichtig bedrijf: een bedrijf genoemd of bedoeld in artikel 11;

c. Bank: de Rijksverzekeringsbank;

d. Landbouwongevallenfonds: het fonds, waarin gestort worden de gelden, aan de Bank toekomende krachtens deze wet;

e. Bedrijfsvereniging: een door Ons erkende vereniging van werkgevers, welke zich belast met de uitvoering van de bij deze wet geregelde verzekering;

f. Onze Minister: de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.

2. Onder arbeider verstaat deze wet ieder, die in dienst van de werkgever in diens onderneming in een verzekeringsplichtig bedrijf tegen loon werkzaam is.

Voor de toepassing van deze wet worden, hoewel zij geen loon genieten, als arbeiders beschouwd:

a. volontairs, leerlingen en dergelijke personen, die in verband met hun opleiding nog geen loon genieten;

b. personen beneden de leeftijd van 21 jaar;

c. personen, die van derden fooien of andere uitkeringen in geld ontvangen, welke verband houden met ten behoeve van de werkgever verrichte arbeid.

Voor de toepassing van deze wet worden inwonende, eigen, aangehuwde of stiefkinderen van de werkgever niet als arbeiders beschouwd.

3. Onder werkgever verstaat deze wet ieder natuurlijk of rechtspersoon, die anderen in dienst heeft voor de uitoefening van enig verzekeringsplichtig bedrijf.".

3. Van artikel 1*a* vervalt de laatste volzin van het tweede lid.

4. Van artikel 1*c* vervalt de laatste volzin van het derde lid.

5. Artikel 5 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 5

1. Deze wet verstaat onder loon het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

2. Loon, door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voorzover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.

3. Het loon van arbeiders, die voor de werkgever ook werkzaamheden of diensten verrichten, welke niet tot het verzekeringsplichtige bedrijf behoren, wordt, voorzover het is verdiend op dagen, waarop de arbeider in de onderneming van zijn werkgever tevens in het verzekeringsplichtige bedrijf heeft gewerkt, voor de toepassing van deze wet geacht geheel in het verzekeringsplichtige bedrijf te zijn verdiend.".

6. Artikel 7 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 7

1. Onder dagloon verstaat deze wet het loon, dat een arbeider, toen het ongeval hem trof, gemiddeld per dag genoot in de onderneming, waarin het ongeval plaats greep. Onder genoten loon wordt voor de toepassing van dit artikel verstaan het verdiende loon, ook al is dit niet of niet geheel uitbetaald.

2. Voor de berekening van het dagloon gelden de volgende bepalingen:

a. Indien de arbeider, toen het ongeval hem trof, reeds een jaar werkzaam was in de onderneming, waarin het ongeval plaats greep, wordt het loon, door hem van zijn werkgever genoten gedurende het aan de dag van het ongeval voorafgaande jaar, gedeeld door het aantal dagen, waarop door hem in dat jaar voor de werkgever is gearbeid, doch door ten hoogste 313. Dagen, waarop de arbeider voor zijn werkgever niet heeft gewerkt, maar waarover hij van zijn werkgever loon heeft genoten, worden als arbeidsdagen beschouwd. Indien dat loon minder heeft bedragen dan het bedroeg in de week, welke voorafging aan de dagen, waarop niet is gewerkt, wordt het geacht gelijk te zijn aan het loon, dat in die dagen gemiddeld is genoten door gelijksoortige arbeiders in hetzelfde of in een soortgelijk bedrijf in dezelfde gemeente of in naburige gemeenten. Als arbeidsdagen worden tevens beschouwd de dagen der week, waarop de arbeider niet heeft gewerkt doordat in een onderneming, onder handhaving van het normale aantal arbeidsuren per week, een verkorte werkweek toepassing vindt.

Indien in een onderneming de arbeider, in ploegendienst werkzaam, uitsluitend tengevolge hiervan op een minder aantal dagen arbeid heeft verricht dan het normale aantal werkdagen — de nachtdienst hierbij gerekend als dienst op één werkdag — wordt hij gedurende de periode, waarin hij door het werken in ploegendienst in beslag werd genomen, geacht het normale aantal werkdagen van de week arbeid te hebben verricht.

b. Was de arbeider op de dag van het ongeval nog geen jaar werkzaam in de onder *a* bedoelde onderneming, dan wordt zijn dagloon geacht gelijk te zijn aan dat van een gelijksoortige arbeider, die op bedoelde dag wel een jaar werkzaam is in dezelfde of in een naburige onderneming.

Was de arbeider op de dag van het ongeval een jaar werkzaam in de onder *a* bedoelde onderneming, doch was hij tenminste gedurende zeven dagen in dat jaar door ziekte of ongeval verhinderd zijn gewone loon te genieten, dan wordt zijn dagloon geacht gelijk te zijn aan dat van een gelijksoortige arbeider, die op bedoelde dag eveneens een jaar werkzaam was in dezelfde of in een naburige onderneming, en niet een gedeelte van dat jaar door ziekte of ongeval verhinderd is geweest te arbeiden, indien deze op die dag een ongeval was overkomen.

c. Was de werkman op de dag van het ongeval nog geen jaar werkzaam in de onder *a* bedoelde onderneming, en was op die dag ook geen gelijksoortige arbeider gedurende een jaar werkzaam in dezelfde of in een naburige onderneming, dan wordt het dagloon van de arbeider geacht te bedragen een driehonderdste gedeelte van het loon, dat gedurende het aan de dag van het ongeval voorafgaande jaar gemiddeld is genoten door gelijksoortige arbeiders in hetzelfde of in een gelijksoortig bedrijf in dezelfde gemeente of in naburige gemeenten. Over de tijd, waarin de getroffene tengevolge van werkstaking of uitsluiting in dit jaar niet gewerkt heeft, wordt het loon der gelijksoortige arbeiders over die tijd geacht zoveel te bedragen als, naar verhouding, overeenkomt met het loon, dat door hen gemiddeld is genoten in de aan de staking of uitsluiting voorafgaande dertien weken.

3. De Sociale Verzekeringsraad kan, onder goedkeuring van Onze Minister, voor bepaalde groepen van arbeiders regelen vaststellen, waarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 5, eerste lid, alsmede van het bepaalde in de vorige leden. Deze regelen worden in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.

4. Indien ten aanzien van een mannelijke arbeider, op wie het bepaalde in het zesde lid van dit artikel niet van toepassing is, de berekening van het dagloon volgens de bepalingen van de voorgaande leden tot een lagere uitkomst leidt dan voor arbeiders uit dezelfde woonplaats door Ons aangegeven minimum-bedragen, wordt het dagloon gerekend het toepasselijk minimum-bedrag te zijn.

5. Indien het dagloon moet worden vastgesteld van een arbeider, die slechts een gedeelte van een normale werkdag in de onderneming van zijn werkgever werkzaam is, zal als zodanig gelden het dagloon van een gelijksoortige arbeider,

die wel een normale werkdag in de onderneming van de werkgever werkt.

6. Het dagloon van arbeiders, die wegens het ontvangen van opleiding geen loon genieten en van hen, die in verband met hun opleiding of wegens het niet bereikt hebben van de daarvoor in het betrokken bedrijf ter plaatse geldende of voor dat bedrijf bij collectieve arbeidsovereenkomst vastgestelde leeftijd nog niet het loon van een volslagen arbeider genieten, wordt gesteld:

a. voor de vaststelling van het bedrag van een rente aan de getroffene op niet minder dan het bedrag, waarop volgens de bepalingen van de vorige leden het dagloon van de minst betaalde volslagen arbeider van hetzelfde geslacht, in hetzelfde vak of in hetzelfde bedrijf, zou worden vastgesteld;

b. voor de vaststelling van het bedrag van een voorlopig toegekende rente, van begrafeniskosten en van renten aan de nagelaten betrekkingen van de getroffene op het onder *a* bedoelde bedrag, doch op niet meer dan drie gulden en vijftig cent, tenzij het dagloon, berekend volgens de bepalingen van de vorige leden, meer dan drie gulden en vijftig cent bedraagt, in welk geval het dagloon op het aldus berekende bedrag wordt vastgesteld.

7. In afwijking van het bepaalde in de vorige leden geldt voor de berekening van de tijdelijke uitkering, als bedoeld in artikel 36, als dagloon het loon, dat in de kalenderweek, voorafgaande aan het ongeval, gemiddeld per dag is genoten door gelijksoortige arbeiders in hetzelfde of in een gelijksoortig bedrijf, in dezelfde of naburige gemeenten.

8. Het bestuur der Bank, onderscheidenlijk het bestuur der Bedrijfsvereniging, kan bij een besluit, dat door de Sociale Verzekeringsraad moet worden goedgekeurd, ten aanzien van alle of van een of meer bepaalde groepen van arbeiders, bepalingen treffen inzake de vaststelling van het dagloon, als bedoeld in het vorige lid, waarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 5, eerste lid, alsmede van het bepaalde in het vorige lid. Dit besluit wordt in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.".

7. Artikel 8 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 8

Voor de vaststelling van de geldelijke schadeloosstellingen komt het dagloon, hetwelk meer bedraagt dan het krachtens het eerste lid van artikel 9 der Coördinatiewet Sociale Verzekering bepaalde bedrag, voor dat meerdere niet in aanmerking.".

8. Het derde lid van artikel 36 vervalt.

9. De laatste volzin van het derde lid van artikel 48 wordt gelezen als volgt:

„Deze toelage kan de helft van het in artikel 8 bedoelde bedrag niet overschrijden.".

10. In het eerste en tweede lid van artikel 75 worden de woorden „veertien gulden per week" vervangen door de woorden: „acht gulden per dag".

11. In het eerste lid van artikel 79 wordt het woord „verdiend" vervangen door het woord: „genoten"; het tweede en derde lid vervallen en het vierde lid wordt tweede lid.

12. Artikel 93 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 93

Heeft een werkgever bezwaar tegen een beslissing, door het bestuur der Bank genomen ingevolge de artikelen 12, 57, 58, 59, 60 en 61, of tegen een beslissing van dat bestuur inzake een vaststelling van premie, dan is hij bevoegd binnen een maand na de dagtekening der mededeling daarvan in beroep te komen.".

13. In het tweede lid van artikel 95*c* worden de woorden „mag het bedrag van negen gulden en vijftig cent per dag niet overschrijden" vervangen door de woorden: „mag per dag niet meer bedragen dan 70% van het in artikel 8 bedoelde bedrag".

14. Artikel 98 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 98

De werkgevers en de in hun dienst zijnde personen zijn verplicht aan de in het vorige artikel bedoelde ambtenaren inzage te verlenen van de boeken en bescheiden, voor zover deze betrekking hebben op de lonen der verzekerden, en van de stukken, welke de werkgever verplicht is te houden op grond van de voorschriften, welke door het uitvoeringsorgaan krachtens artikel 10 der Coördinatiewet Sociale Verzekering zijn gegeven.".

15. In het eerste lid van artikel 99 worden de woorden „bepaald op ten hoogste veertien gulden" vervangen door de woorden: „vastgesteld op ten hoogste het in artikel 8 bedoelde bedrag"; in het tweede lid worden de woorden „de bepaling van den tweeden zin van artikel 1, letter *d*, onder 3°" vervangen door de woorden: „de bepaling van artikel 1, tweede lid, laatste volzin,".

16. In het tweede lid van artikel 101 worden de woorden „meer dan veertien gulden bedraagt" vervangen door de woorden: „meer bedraagt dan het in het artikel 8 bedoelde bedrag".

17. In het eerste lid van artikel 105 worden de woorden „derde lid van dit artikel" vervangen door de woorden: „tweede lid van artikel 13 der Coördinatiewet Sociale Verzekering"; in het tweede lid worden de woorden „derde lid" vervangen door de woorden: „tweede lid van artikel 13 der Coördinatiewet Sociale Verzekering"; het derde lid vervalt.

18. In het eerste lid van artikel 108 vervalt het getal „81,".

19. In het eerste lid van artikel 109 worden de woorden „artikelen 55, 61 en 82" vervangen door de woorden: „artikelen 55 en 61".

20. In artikel 117 vervalt „109*a*".

Artikel III

De Ziektewet wordt gewijzigd als volgt:

1. De artikelen 18, 24, 59, 61 en 62 vervallen.

2. Van artikel 2 vervalt de laatste volzin van het tweede lid.

3. Artikel 3 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 3

1. Voor de toepassing van deze wet wordt als arbeider beschouwd:

a. degene, die krachtens de Werkloosheidswet uitkering ontvangt of zou hebben ontvangen, indien hij niet op de dag, waarop zijn uitkering zou zijn ingegaan, wegens ziekte ongeschikt tot het verrichten van zijn arbeid was geworden;

b. degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie krachtens artikel 28, tweede lid, onder *e*, of artikel 28, tweede lid, onder *e* juncto artikel 36, tweede lid, der Werkloosheidswet geen uitkering wordt toegekend;

c. degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie geen uitkering wordt toegekend omdat naar het oordeel van de bedrijfsvereniging op zijn laatste werkgever de verplichting rust tijdens de werkloosheid het loon onverminderd door te betalen;

d. in door Onze Minister aan te wijzen gevallen degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie geen uitkering wordt verleend op grond van enige bepaling van het wachtgeldreglement van een bedrijfsvereniging of van het reglement voor de werkloosheidsverzekering.

2. In de in het eerste lid, onder *a* en *b*, bedoelde gevallen wordt het orgaan, dat beslist over de toekenning van bedoelde uitkering als werkgever beschouwd.

3. Degene, die krachtens de Werkloosheidswet uitkering ontvangt wordt geacht op elke dag, waarover hij die uitkering ontvangt, een loon te genieten, gelijk aan het dagloon, waarnaar die uitkering is berekend.".

4. Van artikel 5 vervalt de laatste volzin van het derde lid.

5. Van artikel 6 vervalt de laatste volzin.

6. Artikel 8 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 8

1. Deze wet verstaat onder loon het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

2. Loon, door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voorzover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.

3. Het loon van arbeiders, die voor de werkgever ook werkzaamheden of diensten verrichten anders dan ten behoeve van diens onderneming, wordt, voorzover het is verdiend op dagen, waarop de arbeider tevens in de onderneming van zijn werkgever heeft gewerkt, voor de toepassing van deze wet geacht geheel in de onderneming te zijn verdiend.".

7. Na artikel 8 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 8*a*

1. Onder dagloon verstaat deze wet het loon, dat in de dertien kalender- of loonweken, voorafgaande aan de ongeschiktheid tot werken, of in het geval, voorzien in artikel 29, vierde lid, voorafgaande aan de eerste dag, waarover ziekengeld op grond van die bepaling zal worden uitgekeerd, gemiddeld per dag is genoten door gelijksoortige arbeiders in hetzelfde of in een gelijksoortig bedrijf, in dezelfde of naburige gemeenten. Onder genoten loon wordt voor de toepassing van dit artikel verstaan het verdiende loon, ook al is dit niet of niet geheel uitbetaald.

2. Ten aanzien van verzekerden, die gewoonlijk en naar de aard van hun beroep slechts een gedeelte van de normale arbeidsdag of een gedeelte van een kalenderweek in eenzelfde onderneming werkzaam zijn, worden als gelijksoortig uitsluitend die arbeiders beschouwd, met wie zulks eveneens het geval is. Bij de berekening van het dagloon van deze verzekerden geldt een week voor zes dagen.

3. De Sociale Verzekeringsraad kan, onder goedkeuring van Onze Minister, voor bepaalde groepen van arbeiders regelen vaststellen, waarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 8, eerste lid, alsmede van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel. Deze regelen worden in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.

4. Het bestuur van een bedrijfsvereniging kan bij een besluit, dat door de Sociale Verzekeringsraad moet worden goedgekeurd, ten aanzien van alle of van een of meer bepaalde groepen van bij de bedrijfsvereniging verzekerde arbeiders, bijzondere bepalingen treffen inzake de vaststelling van het dagloon, waarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 8, eerste lid, alsmede van het bepaalde bij of krachtens het eerste of derde lid van dit artikel. Dit besluit wordt in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt. De Sociale Verzekeringsraad kan bepalen, dat de gegeven goedkeuring vervalt, indien de regelen, bedoeld in het vorige lid, wijziging ondergaan.".

8. Artikel 10, onder *a*, wordt gelezen als volgt:

„*a*. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;".

9. In artikel 23 vervallen de woorden „ , 60, eerste lid,".

10. Artikel 26 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 26

1. De verzekering duurt, onafhankelijk van de voortduring der dienstbetrekking, voort over de tijd, waarover:

a. anders dan krachtens artikel 46 ziekengeld wordt uitgekeerd;

b. tijdens de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte geen ziekengeld wordt uitgekeerd in verband met het bepaalde in het tweede lid van artikel 29;

c. een tijdelijke uitkering krachtens een der Ongevallenwetten wordt verleend;

d. tijdens de ongeschiktheid tot werken als gevolg van een in verband met de dienstbetrekking overkomen ongeval ingevolge het bepaalde in artikel 15 der Ongevallenwet 1921 of artikel 36 der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 geen tijdelijke uitkering wordt verleend.

2. De verzekering duurt eveneens voort over de tijd gedurende welke tijdens de dienstbetrekking de overeengekomen arbeid tijdelijk niet verricht kan worden tengevolge van weersinvloeden, gebrek aan materialen en dergelijke omstandigheden en voorts over de tijd, waarover de verzekerde geen arbeid verricht en hij van zijn werkgever een uitkering ontvangt, die tenminste gelijk is aan de helft van zijn normale loon.

11. De tweede volzin van het eerste lid van artikel 29 wordt gelezen als volgt:

„Voor de vaststelling van het ziekengeld komt het dagloon, hetwelk meer bedraagt dan het krachtens het eerste lid van artikel 9 der Coördinatiewet Sociale Verzekering bepaalde bedrag, voor dat meerdere niet in aanmerking.".

12. In de eerste volzin van artikel 30 worden de woorden „een gedeelte van zijn arbeid" vervangen door de woorden: „passende arbeid" en worden tussen de woorden „indien de verzekerde" en „in de gelegenheid wordt gesteld" ingevoegd de woorden: „door zijn werkgever".

13. De eerste volzin van het tweede lid van artikel 31 wordt gelezen als volgt:

„2. Indien een verzekerde, aan wie in een tijdvak van 18 maanden al dan niet onafgebroken over 312 dagen ziekengeld is uitgekeerd wegens ongeschiktheid tot werken, voortgekomen uit dezelfde ziekte-oorzaak, in de loop van bedoeld tijdvak dan wel in de op dat tijdvak onmiddellijk volgende periode van 18 maanden herhaald ongeschikt tot werken wordt als gevolg van dezelfde ziekte-oorzaak, wordt hem in laatstbedoeld tijdvak over niet meer dan 156 dagen ziekengeld uitgekeerd.".

14. In het eerste lid van artikel 36 vervallen de woorden „artikel 24 of".

15. Het tweede lid van artikel 43 wordt gelezen als volgt:

„2. Eveneens komt de verzekerde, aan wie op grond van artikel 17 der Coördinatiewet Sociale Verzekering een vrijstelling wegens gemoedsbezwaren is verleend, geen ziekengeld toe.".

16. Artikel 60, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„1. De premie wordt vastgesteld in honderdsten van het loon, dat in het tijdvak, waarover de betaling loopt, door de verzekerde is genoten.".

17. Artikel 76 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 76

Hij, die niet voldoet aan een der verplichtingen, omschreven in de artikelen 11 en 36, eerste lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f. 100,—.".

18. Het tweede, derde en vierde lid van artikel 85 vervallen en het vijfde lid wordt tweede lid.

19. In het eerste lid van artikel 87 vervallen de woorden „de premieheffing".

Artikel IV

De Kinderbijslagwet wordt gewijzigd als volgt:

1. De artikelen 18, 27, 28, 35 en 36 vervallen.

2. In artikel 1 worden de woorden „Onze Minister: Onze Minister, met de uitvoering van deze wet belast;" vervangen door de woorden: „Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;".

3. In artikel 6 wordt „13, 21 en 26" vervangen door: „13 en 21".

4. Van artikel 7 vervallen de laatste volzin van het tweede lid en de laatste volzin van het vierde lid.

5. In artikel 8 wordt het woord „verdienen" vervangen door het woord: „genieten".

6. Van artikel 10 vervalt de laatste volzin van het derde lid.

7. Artikel 12 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 12

1. Deze wet verstaat onder loon het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

2. Loon, door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voor zover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.

3. Het loon van arbeiders, die voor de werkgever ook werkzaamheden of diensten verrichten anders dan ten behoeve van diens onderneming, wordt, voor zover het is verdiend op dagen, waarop de arbeider tevens in de onderneming van zijn werkgever heeft gewerkt, voor de toepassing van deze wet geacht geheel in de onderneming te zijn verdiend.

4. De Sociale Verzekeringsraad kan onder goedkeuring van Onze Minister voor bepaalde groepen van arbeiders regelen vaststellen, waarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in het eerste lid. Deze regelen worden in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.

5. Bij algemene maatregel van bestuur kan ten aanzien van bepaalde arbeiders of groepen van arbeiders voor de toepassing van een of meer bepalingen van deze wet worden afgeweken van het in de vorige leden bepaalde.".

8. Het derde lid van artikel 19 wordt gelezen als volgt:

„3. Voor de toepassing van het bepaalde in de beide vorige leden worden met kinderen beneden de leeftijd van zestien jaar gelijkgesteld kinderen van zestien jaar of ouder, doch jonger dan zeven en twintig jaar, mits de tijd, die voor werkzaamheden beschikbaar zou zijn, grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of een opleiding voor een beroep en deze kinderen uitsluitend of in belangrijke mate voor rekening van de arbeider worden onderhouden.".

8*a*. In het vierde lid van artikel 19 worden de woorden „blijvend buiten staat zijn" vervangen door de woorden: „vermoedelijk het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn" en de woorden „met arbeid te verdienen" door de woorden: „uit arbeid te verwerven".

9. In het vierde lid van artikel 21 vervallen de woorden „, voorzover nodig in afwijking van het bepaalde in artikel 12,".

10. Artikel 26 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 26

De premie wordt vastgesteld in honderdsten van het loon, dat in het tijdvak, waarover de betaling loopt, door de arbeiders is genoten.".

Artikel V

De Werkloosheidswet wordt gewijzigd als volgt:

1. De artikelen 12 en 26 vervallen.

2. Artikel 1, onder *a*, wordt gelezen als volgt:

„*a*. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;".

3. Artikel 9 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 9

1. Deze wet verstaat onder loon het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

2. Loon, door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voorzover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.".

4. Na artikel 9 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 9*a*

1. Voor de berekening van een uitkering, waarop een werknemer ingevolge deze wet aanspraak heeft, wordt volgens algemene regelen, te stellen door het bestuur van het Algemeen Werkloosheidsfonds en goed te keuren door de Sociale Verzekeringsraad, als dagloon beschouwd het loon, dat de werknemer tijdens het genot der uitkering gemiddeld per dag zou kunnen verdienen, indien hij werkzaam was in het beroep, dat hij gewoonlijk uitoefent. Deze algemene regelen worden in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt. Het bestuur van het Algemeen Werkloosheidsfonds hoort, alvorens de bedoelde algemene regelen vast te stellen, de besturen der bedrijfsverenigingen.

2. Het bestuur van een bedrijfsvereniging kan bij een besluit, dat door de Sociale Verzekeringsraad, welke terzake het bestuur van het Algemeen Werkloosheidsfonds hoort, moet worden goedgekeurd, ten aanzien van alle of van een of meer bepaalde groepen van bij de bedrijfsvereniging verzekerde werknemers, voorzoveel nodig met afwijking van het in het vorige lid bepaalde of van de aldaar bedoelde algemene regelen, bijzondere bepalingen treffen inzake de vaststelling van het dagloon. Dit besluit wordt in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt. De Sociale Verzekeringsraad kan bepalen, dat de gegeven goedkeuring vervalt, indien de algemene regelen, bedoeld in het vorige lid, wijziging ondergaan.

3. Voor de vaststelling van de geldelijke schadeloosstellingen komt het dagloon, hetwelk meer bedraagt dan het krachtens het eerste lid van artikel 9 der Coördinatiewet Sociale Verzekering bepaalde bedrag, voor dat meerdere niet in aanmerking.

4. Ten aanzien van die takken van bedrijf of beroep of gedeelten daarvan, waarvoor bij of krachtens de wet is toegestaan geregeld minder dan 6 dagen per week te werken en waar de over een week berekende lonen niet evenredig geringer zijn dan zij waarschijnlijk bij een zesdaagse werkweek zouden bedragen, kunnen de besturen der bedrijfsverenigingen, onder goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad, welke terzake het bestuur van het Algemeen Werkloosheidsfonds hoort, besluiten het maximum-dagloon, genoemd in het vorige lid, evenredig hoger te stellen.".

5. Artikel 25 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 25

1. Ter bestrijding van de kosten der verzekering is door de werkgever en de werknemer en, voorzover het de werkloosheidsverzekering betreft, ook door het Rijk een premie verschuldigd, welke wordt berekend over het loon van de werknemer.

2. De vaststelling van de bedragen der premiën, alsmede de inning daarvan, voorzover deze laatste de door de werkgever en de werknemer verschuldigde premiën betreft, geschiedt door de bedrijfsvereniging, waarbij de werkgever ten aanzien van de werknemer is aangesloten.

3. De werkgever is gehouden zowel de door de werknemer als de door hemzelf verschuldigde premie te betalen. De werkgever mag van het loon van de werknemer afhouden het door deze verschuldigde deel der premie over de tijd, waarover dat loon betaald wordt. Het afgehouden bedrag wordt geacht door de werkgever te worden gevorderd krachtens artikel 1638*r*, onder 3°, van het Burgerlijk Wetboek. Indien de verschuldigde premie na de loonuitbetaling met terugwerkende kracht wordt verhoogd of indien een voorschotpremie wordt gevorderd mag bij definitieve vaststelling van de kosten niets van een eventueel door de werkgever bij te betalen bedrag of bijbetaald bedrag op de werknemer worden verhaald.".

6. In artikel 29 worden de woorden „het dagloon, in het zevende lid van artikel 9 bedoeld" vervangen door de woorden: „het dagloon, in artikel 9*a* bedoeld".

7. In artikel 31, eerste lid, onder 1, worden de woorden „die een vrijstelling als bedoeld in artikel 12 geniet" vervangen door de woorden: „aan wie op grond van artikel 17 der Coördinatiewet Sociale Verzekering een vrijstelling wegens gemoedsbezwaren is verleend".

8. In artikel 38 worden de woorden „het dagloon, in het zevende lid van artikel 9 bedoeld" vervangen door de woorden: „het dagloon, in artikel 9*a* bedoeld".

Artikel VI

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 24 December 1953.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,

A. A. VAN RHIJN.

Uitgegeven de *vier en twintigste* December 1953.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Bijl. Hand. II 52/53, 3034;
Bijl. Hand. II 53/54, 3034; Hand. II 53/54, bladz. 3003—3027, 112—159, 162—191, 194—235, 238—359, 3045—3046 en 3062;
Bijl. Hand. I 53/54, 3034; Hand. I 53/54, bladz. .....—.....

579 WET *van 24 December 1953, houdende wijziging van de Wet tot aanvulling van renten krachtens de Invaliditeitswet, de Kinderbijslagwet voor invaliditeits-, ouderdoms- en wezenrentetrekkers, de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten en de Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen (Coordinatie sociale verzekering en belastingen naar het loon).*

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is gebleken, de Wet tot aanvulling van renten krachtens de Invaliditeitswet, de Kinderbijslagwet voor invaliditeits-, ouderdoms- en wezenrentetrekkers, de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten en de Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Wet tot aanvulling van renten krachtens de Invaliditeitswet wordt gewijzigd als volgt:

1. De tweede volzin van het eerste lid van artikel 2 wordt gelezen als volgt:

„Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige volzin worden met kinderen beneden de leeftijd van zestien jaar gelijkgesteld kinderen van zestien jaar of ouder, doch jonger dan zeven en twintig jaar, mits de tijd, die voor werkzaamheden beschikbaar zou zijn, grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of een opleiding voor een beroep en deze kinderen uitsluitend of in belangrijke mate voor rekening van de rentetrekker worden onderhouden.".

2. Aan het eerste lid van artikel 2 wordt een volzin toegevoegd, luidende:

„Voor de toepassing van het bepaalde in de eerste volzin worden met kinderen beneden de leeftijd van zestien jaar tevens gelijkgesteld kinderen van zestien, zeventien, achttien, negentien of twintig jaar, die tengevolge van ziekte of gebreken naar het oordeel van het bestuur der Rijksverzekeringsbank vermoedelijk het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn om met arbeid, welke voor hun krachten is berekend, een derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd in staat zijn uit arbeid te verwerven.".

3. In het vijfde lid van artikel 2 wordt „21 jaar" vervangen door: „27 jaar".

4. In het zesde lid van artikel 2 worden de woorden „in de tweede volzin" vervangen door de woorden: „in de tweede en derde volzin".

5. De tweede volzin van het eerste lid van artikel 4 wordt gelezen als volgt:

„Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige volzin worden met kinderen beneden de leeftijd van zestien jaar gelijkgesteld kinderen van zestien jaar of ouder, doch jonger dan zeven en twintig jaar, mits de tijd, die voor werkzaamheden beschikbaar zou zijn, grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of een opleiding voor een beroep en deze kinderen uitsluitend of in belangrijke mate voor rekening van de weduwe worden onderhouden.".

6. Tussen de tweede en derde volzin van het eerste lid van artikel 4 wordt een volzin ingevoegd, luidende:

„Voor de toepassing van het bepaalde in de eerste volzin worden met kinderen beneden de leeftijd van zestien jaar tevens gelijkgesteld kinderen van zestien, zeventien, achttien, negentien of twintig jaar, die tengevolge van ziekte of gebreken naar het oordeel van het bestuur der Rijksverzekeringsbank vermoedelijk het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn om met arbeid, welke voor hun krachten is berekend, een derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd in staat zijn uit arbeid te verwerven.".

Artikel II

De Kinderbijslagwet voor invaliditeits-, ouderdoms- en wezenrentetrekkers wordt gewijzigd als volgt:

1. Het vierde lid van artikel 2 wordt gelezen als volgt:

„4. Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige leden worden met kinderen beneden de leeftijd van zestien jaar gelijkgesteld kinderen van zestien jaar of ouder, doch jonger dan zeven en twintig jaar, mits de tijd, die voor werkzaamheden beschikbaar zou zijn, grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of een opleiding voor een beroep en deze kinderen uitsluitend of in belangrijke mate voor rekening van de rentetrekker worden onderhouden.".

2. In het vijfde lid van artikel 2 worden de woorden „blijvend buiten staat zijn" vervangen door de woorden: „vermoedelijk het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn" en de woorden „met arbeid te verdienen" door de woorden: „uit arbeid te verwerven".

Artikel III

De Wet tot aanvulling der ongevallenrenten wordt gewijzigd als volgt:

1. Het vierde lid van artikel 2 wordt gelezen als volgt:

„4. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid worden met kinderen beneden de leeftijd van zestien jaar gelijkgesteld kinderen van zestien jaar of ouder, doch jonger dan zeven en twintig jaar, mits de tijd, die voor werkzaamheden beschikbaar zou zijn, grotendeels in beslag wordt genomen door